

Titlu: ESCROCII SI MUSAMALIZATORII FRAUDEI ROSIA MONTANA

Tags: Gheorghe Oancea, DNA, Rosia Montana, Gabriel Resources, afacere, fraudă bursieră, C. P. Tăriceanu, R. Berceanu, Adrian Năstase, Tănase Joița, Ovidiu Tender, Frank Timis, NATO, ANMR

ESCROCII ȘI MUȘAMALIZATORII FRAUDEI ROȘIA MONTANĂ

„Există un dosar Roșia Montană. El trebuie redeschis de D.N.A.!”

Dezvăluirile procurorului militar colonel (r.) Gheorghe Oancea
despre afacerea cu aur a secolului

- Ambasadorul Gâf Deac l-a adus pe Frank Timiș
- Roșia Montană, afacere de aventurier, nu proiect
- Un ofițer M.Ap.N. a cartografiat zăcămintele, a vândut și a ajuns director la RMGC
- Vânzarea aurului a început cu Protocolul de colaborare pentru exploatarea haldelor de steril
- C. P. Tăriceanu și R. Berceanu au avizat proiectul de societate mixtă cu Gabriel Resources
- Au plecat 80 de tone de minereu pentru expertiză
- Aurul de la Roșia Montană a fost dat cu 250.000 de dolari
- Au mărit perimetrul minei de câteva ori
- Suspiciune de fraudă bursieră
- Afacerea Roșia Montană și intrarea în NATO
- Experții în situri istorice au tras doar un chiolhan la Câmpeni
- La Curtea de Arbitraj de la Viena recâștigăm totul
- Cum a reușit Timiș prin Tender să deschidă toate ușile instituțiilor statului?

„Asasinii economici“ ai Roșiei Montane

Bănuiesc că atunci când vă uitați la televizor vă apucă râsul văzându-i dezlănțuiți pe „specialiștii” în problema Roșia Montană...

Și râsul și revolta în același timp... Dar este opinia oamenilor, ei își spun părerea având informații la un anumit nivel, de o anumită natură. Oamenii sunt dezinformați de multe ori, înțelegeți? E firesc ca ei să-și spună punctul de vedere atât timp cât nimeni, dar nimeni (!?) competent din societate, nu vine să spună: „Uite, lucrurile stau așa“. În primul rând mi se pare o aberație această comisie parlamentară. Este o traducere a răspunderii, când e clar că Roșia Montană este o afacere, nu proiect – mulți spun că e proiect, de unde? –, este o afacere frumoasă! E construită pe lașitatea noastră, a românilor, pe un „pumn de arginți” dat unor persoane din vremea aceea, care, din punctul meu de vedere, vindeau tot. Ar fi vândut și bulevardele și trotuarele. Dezinteres total cuplat pe nesiguranța zilei de mâine și căutau să adune și ei ceva... Și vindeau tot! Vindeau având credința că ceea ce vând nu le aparține, domnule. Fals!

Eu, ca procuror militar în secția Parchetelor Militare, în anul 2002, în toamnă, am fost sesizat de Serviciul Român de Informații cu privire la săvârșirea unor fapte penale care vizau siguranța națională. În vizerul SRI era un maior din Direcția Topografică a M.Ap.N., care, în perioada '95-'96 – sau mai târziu, nu mai rețin chiar exact perioada exactă –, desemnat să desfășoare misiuni topografice, făcuse în zona Roșia Montană o mulțime de cercetări de specialitate, în ideea că în acea zonă erau amplasate și niște unități militare. Din elicopter, sau de la sol, s-au făcut fotograme, măsurători de tot felul în materia amplasării și structurii întregii zone, chestiuni care au fost înregistrate pe niște dischete, după care acest ofițer își dă demisia din cadrul Ministerului Apărării Naționale și devine unul dintre directorii Gabriel Resources. Sesizarea a venit la mine împreună cu alte documente care indicau faptul că acest ofițer a săvârșit niște fapte penale. Firește că am început cercetările în acea cauză și nu m-am limitat doar la transmiterea de date secrete cu caracter militar către persoane neautorizate care aduceau atingere siguranței naționale. Am pătruns mai în profunzimea acestei afaceri, care se numește astăzi Roșia Montană. Ce am constatat, domnule? Că prin 1996, când la ambasada României din Sydney a fost numit ambasador un anume domn Gâf Deac, care, anterior, îndeplinise funcția de ministru secretar de stat la Ministerul Industriilor și avea în responsabilitate activitatea minieră. Acest domn ambasador a intrat în legătură

cu un cetățean australian de origine română, un anume Frank Timiș (fost Vasile Timiș – n.r.), care, deși nu avea nici o specializare în domeniul minier, și-a arătat – vai de mine – aplecarea pentru a investi în minierul din România. Acest Frank Timiș, după datele existente la dosar la acea vreme, era suspectat de tot felul de infracțiuni legate de traficul de droguri. Firește că a atras atenția autorităților noastre la vremea aceea, după ce și-a început activitatea în România, dar, vedeți dumneavoastră, instituțiile se pare că nu erau încă așezate, în serviciile secrete se schimbau generații, au fost aduși tineri care poate aveau veleități, dar nu aveau experiența și organizarea care presupuneau o activitate foarte serioasă.

Cert este că Frank Timiș vine în România, i se deschid toate ușile la Ministerul Industriilor, la Regia Cuprului și Aurului Deva, la Agenția Națională pentru Resurse Minerale și, implicit, la Mina Roșia Montană. Prin '97, după aceste tatonări, se realizează, domnule, un protocol de cooperare. Chiar așa se și numea, Protocol de Cooperare între firma Gabriel Resources, patronată de acest Frank Timiș – un *off-shore* care-și avea sediul în Insula Jersey din Channel Islands –, și Regia Cuprului și Aurului Deva. La momentul acela, activitatea minieră la Roșia Montană trecea prin mari dificultăți. Toată activitatea era subvenționată de stat. Tot aici îl cunoaște pe Ovidiu Tender (se spune că Tender și Timiș sunt de fapt rude prin alianță – n.a.). Tender preluase în 1995 Institutul de Cercetări Mineralogice, institut care – vă dați seama! –, după atâția ani de activitate, deținea extraordinar de multe date privind minierul din România; analize, prospecțiuni, cercetări... Cert este că, după ce se realizează acest protocol, se observă, foarte interesant, că găsim funcționari ai statului, foști sau chiar activi, din Regia Cuprului și Aurului Deva sau A.N.R.M., în consiliile de administrație ale Gabriel Resources și Tender Group S.A. Foarte ciudat. Ori așa, ori așa!

Conflict de interese clar!

Nu era doar conflict de interese, era și o remunerare pentru datele pe care le-au pus la dispoziție. Pe listele Gabriel Resources apare și acest director, maiorul din M.Ap.N., care-și dăduse demisia și transmisese, conform Serviciilor, date secrete care afectau siguranța statului.

Cum apar în poveste Berceanu și Tăriceanu?

Aflându-se de interesul privind activitatea minieră de la Roșia Montană, au mai existat și alte firme care au făcut oferte de cooperare-colaborare cu autoritățile statului român. Cel puțin două dintre ele au făcut memorii și, ulterior, plângeri la Ministerul Industriilor pentru că, efectiv, nu au fost luate în seamă, ceea ce trezește suspiciuni majore. Când vrei să faci un lucru corect – într-adevăr, treci prin dificultăți economice, tu ca țară, nu poți să-ți permiți investiții majore –, le acorzi și ăloră o șansă... Mi-aduc aminte că în dosar se vorbea foarte clar de plângeri făcute de reprezentanții unor firme serioase din Europa. Toate au fost tratate cu dispreț total, în mod ciudat și suspect. Domnule, la un moment dat prin 1997 – c-aici este problema extraordinară – se redactează un Proiect de Contract de asociere între Gabriel Resources și Regia Cuprului și Aurului Deva (ulterior Mininvest) vizând asocierea în vederea realizării unui obiectiv – și atenție la o chestiune care este esențială! –, propunerea partenerului străin, a lui Gabriel Resources, avea ca element de esență **reexploatarea haldelor de steril**, domnule!

Deci, aceasta era chestiunea în discuție: **reexploatarea sterilului, nicidecum exploatarea perimetrului virgin, neexploatat...** prin tehnologie avansată... Potrivit protocolului inițial și a prevederilor contractuale, convența a fost ca partea română să dețină din acțiunile noii societăți care urma, atenție (!), care urma a fi înființată, 40 la sută, dar nu mai puțin de 20 la sută, iar partea străină, 80 la sută, dar nu mai puțin de 60 la sută. Acest așa-zis contract – țin minte că avea scris sus, în stânga, pe prima pagină, titulatura „Proiect” – a fost semnat de 6-7 persoane cu responsabilități majore din cadrul Întreprinderii Roșia Montană, Regiei Deva, A.N.R.M... Mai mult, la dosar se află două adrese semnate de doi miniștri în funcție în acea perioadă, Călin Popescu Tăriceanu și Radu Berceanu, care, deși văd că e vorba de o firmă fără experiență în domeniul minier, cu sediul într-un paradis fiscal, fără să obiecteze în vreun fel, își dau acordul pentru constituirea acestei societăți mixte. La momentul respectiv, prin protocolul de colaborare și, ulterior, prin proiectul de contract, societatea care urma a fi nou înființată dobândește **dreptul de explorare**, deși – mare, mare atenție acum la o chestiune foarte subtilă! – inițial se stipula reexploatarea haldelor de steril. Dom'le, punct!

Pentru ca mai apoi să treacă pe șest și la exploatare...

Asta-i cu totul altceva. Ei au previzionat de la început că vor primi și dreptul de exploatare. Dar să revenim, acest proiect de contract este foarte important. El are forma juridică a unui contract de asociere, doar că el are o precizare sus în stânga – „Proiect de contract“. Orice litigiu, scrie în contract – nu povești cu New York sau Londra –, se soluționează de către Curtea de Arbitraj de la Viena. Punct!

Mai mult, odată cu dreptul de explorare, această companie care nu era încă înființată face niște sondaje, mai exact recoltează opt containere de minereu, circa 80 de tone, care sunt expediate în Australia. Minereul în discuție devine obiect de cercetare a uneia dintre cele mai prestigioase firme din lume, specializată în determinarea conținutului de metale prețioase dintr-un minereu prezentat spre analiză. Mi-aduc foarte bine aminte că în perioada aceea am solicitat directorului adjunct al S.R.I. ca, prin mijloacele specifice pe care dumnealor le au la dispoziție, să-mi identifice locurile din zona Roșia Montană de unde s-au prelevat acele 80 de tone de minereu puse în containere. Sunt documente vamale care atestă acest transport. Și vin doi ofițeri S.R.I. la mine și le spun că există suspiciuni, că era clar pentru mine ca anchetator că, atâta timp cât ei preconizaseră reexploatarea haldelor de steril, n-aveau ce să trimită sterilul în Australia să constate nu-știu-ce conținut care deja era știut. Le spun, de asemenea, să verifice de unde s-au prelevat cele 80 de tone de minereu. După vreo 8-10 zile au revenit cei doi ofițeri și mi-au spus: „Domnu’ procuror, domnu’ colonel, nu am reușit să identificăm locurile și de unde au fost expediate cele 80 de tone către Australia!“, ceea ce mi s-a părut extraordinar de suspect. Deja, din acel moment am intrat în niște îndoieli majore vizând obiectivitatea cercetărilor și a datelor care în ultima vreme nici nu mai veneau. Mai mult, pe parcursul acestor cercetări prealabile, mi-apare la dosar un document din partea M.Ap.N. care, vezi tu, Doamnel!, stabilea că datele care făceau obiectul infrațiunii pentru care era cercetat maiorul au fost desecretizate, deci nu mai sunt secrete de stat. Un alt aspect deosebit de ciudat.

Aurul de la Roșia, dat pe prețul unei case!

Și-acum țineți-vă bine! E un lucru despre care nu vorbește nimeni. În acel proiect de contract este trecut prețul plătit de Gabriel Resources pentru cele 80 la sută din acțiunile Minei Roșia Montană. Și mi-aduc aminte că este vorba de suma de un miliard și vreo două sute și ceva de milioane de lei vechi, sumă echivalentă la acea vreme cu circa 250.000 de dolari.

O vilă mai răsărită pe vremea aceea...

Cam așa ceva... Unul dintre directorii din 2003 de la Agenția Națională de Resurse Minerale îmi spunea: „Păi, domnule procuror, cu acești bani nu s-au plătit nici eprubetele din laboratoarele minelor“. Deci, asta reprezenta prețul minei, 80 la sută din asociere, două sute și ceva de mii de dolari.

80 la sută dintr-un activ subevaluat. Care ar fi realitatea în privința zăcămintelor din subsolul Roșiei?

80 la sută din Mina Roșia Montană, din Întreprinderea Minieră Roșia Montană, asta este obiectul contractului. În felul acesta revenim la o chestiune foarte interesantă, la care iar nu răspunde nimeni: de pe vremea împărătesei Maria Tereza și până la acest moment, Mina Roșia Montană a avut un perimetru strict determinat de 12 km². O să vedeți că, până la finalizarea contractului, perimetrul acestei mine s-a extins în 2-3 rânduri. Și o să vă explic cum s-a procedat. Mai întâi, de la 12 km² se face extinderea la 24 km², urmând ca, apoi, suprafața să crească la 42,3 km². Păi atunci ne întoarcem la ceea ce am spus prin Protocolul de Colaborare, și anume „reexploatarea haldelor de steril“. Păi vorbim de reexploatare sau de minerit la propriu, pe filon, prin extinderea perimetrului minei? Ce mai vorbim de tehnologii ultraperformante și de nu știu ce? Este aberant! Spuneți-mi și mie, dacă sunteți de bună-credință, domnilor investitori americano-canadieni – 'că, de fapt,ăștia sunt jucătorii la bursă –, sau facem minerit clasic cu cianurare? Și, de asemenea, dacă sunteți de bună-credință, de unde s-au recoltat probele de minereu încărcat în cele opt containere care-au plecat în Australia și cu ce drept? Partea română a examinat această operațiune? Contractul nu era în vigoare.

Deci, de unde s-au recoltat cele 80 de tone de minereu? Clar, s-au făcut foraje extra-perimetru. În ce teamei se extinde perimetrul? Acești oameni de afaceri, Tender, ceilalți care se asociaseră mai mult sau mai puțin cu acest Frank Timiș, au știut foarte bine ce fac. Au pornit de la reexploatarea haldelor de steril, vizualizând clar că se vor exploata zone virgine.

De ce vă spun treaba asta? Pentru a forma dosarul de listare a societății Roșia Montană la bursa de metale prețioase la Vancouver au avut nevoie de rezultatele analizei firmei australiene care a făcut examinarea probelor de minereu și care – vă spun sigur – **au generat un conținut aurifer și argintifer surprinzător de mare**, ceea ce atestă clar că probele au fost recoltate din perimetru virgin, nicidecum din haldele de steril sau din mina în mare parte exploatată. La momentul acela se achiziționau terenuri, case, școli în acel perimetru. Se cumpărau când noi nu aveam bătut în cuie contractul de asociere.

Frauda bursieră – delict federal

Deci ei au listat la bursă o fantomă...

Dosarul de listare al societății la bursă trebuia să cuprindă: contractul de asociere între Gabriel Resources și autoritățile statului român, analizele din Australia, datele topometrice, topografice de la ofițerul nostru cercetat, datele de cercetări, prospecțiuni anterior geologic dobândite de la Institutul de Cercetări Mineralogice și Geologice a lui Tender și alte ceva documente. Eu vă spun un lucru: certitudinea mea este *vis à vis* de modul în care eu am intuit că s-au produs lucrurile, și vă mai dau un argument esențial: în 2002, Întreprinderea Minieră Roșia Montană era subvenționată de stat. Păi atunci cum vorbim noi de contract ferm de asociere în fapt și-n drept? Putem noi vorbi că o societate mixtă este subvenționată de stat? Acestea sunt lucruri care pot fi verificate. Se alocau sume de la bugetul Ministerului Industriilor care subvenționau activitatea. Vi se pare esențial sau nu? Păi lăsând la o parte modul de achiziționare a celor 80 la sută de acțiuni, care nu se puteau face nici la acea vreme prin încredințare directă, vine unu' „ia, bă, 1 miliard 200 și ceva de milioane de lei vechi, cumpără 80 la sută din acțiunile minei“. Vi se pare logic? Stai, dom'ne!, am și oferte de la firme europene, am memorii,

am plângeri, care sunt în minister acolo. Nu se poate. De ce îi dai numai ăluia, dom'ne!, și nouă nu ne dai? Bagă-ne și pe noi în competiție.

Certitudinea mea, pe datele efectuate în acel dosar, este următoarea: Frank Timiș, prin Gabriel Resources, a săvârșit o infracțiune de fraudă bursieră, care este o infracțiune foarte gravă, infracțiune federală în spațiul nord-american. Ce-a făcut el, din punctul meu de vedere? Atâta timp cât proiectul de contract a fost prezentat unui cabinet notarial din Alba Iulia, nu știu care anume – nu am reușit să ajung la acel stadiu al cercetărilor, urma să fac aceste cercetări –, a fost tradus fără precizarea „proiect“ și legalizat, și alături de celelalte documente despre care am vorbit, a fost întocmit un dosar pentru listarea acțiunilor societății și au început să curgă banii. În perioada aceea, din ce îmi aduc aminte, în România, în conturile acestui Gabriel Resources intraseră vreo 75 de milioane de dolari. Acestea erau datele din dosar.

La Bursa de la Vancouver ne aflam în prezența unei societăți Roșia Montană Gold Corporation, cu un dosar de listare în bună regulă, acțiuni care creșteau exorbitant *vis à vis* de datele respective, care trădau un conținut uriaș de aur și argint în Mina Roșia Montană. A ascuns toată lumea de unde s-au recoltat probele. Ei vehiculau ideea reexploatării haldelor de steril prin metode tehnologice ultramoderne.

Și cum se verifică toate aceste lucruri?

Numai printr-o comisie rogatorie, printr-o sesizare și printr-o cooperare cu autoritățile nord-americane putem afla exact care este rezultatul, văzând dosarul de listare la bursă. Însă comisiile rogatorii au șanse mici de reușită pentru că autoritățile americane își vor proteja investitorii. Sunt două planuri foarte inteligente făcute de Timiș, Tender și compania...

Păi Timiș parcă era un pion...

Domnu', lăsați pionul cu două miliarde de euro și cu avere. Stați cuminte că nu-i chiar pion. La rândul lui a fost folosit și, apoi, a „miruit“ pe toată lumea, dom'le. Au venit o groază de bani de la investitorii americano-canadieni.

Deci în timp ce contractul era bine-mersi în vigoare, la bursă, în România contractul era în stadiu de proiect. De ce? Avem argumente esențiale: Mina Roșia

Montană este în continuare subvenționată de stat. Contractul era încheiat și bătut în cuie în 2001, iar în 2002 mina era subvenționată în continuare. De ce? Deoarece contractul nu era contract în România, era proiect.

Doi. Cum se putea face extinderea perimetrului? Doar dacă mina aparținea statului. Păi ce fac, îți dau ție societate mixtă în care tu, străin, ai 80 la sută, extraperimetru pe teritoriul virgin al minei, când tu spui că reexploatezi haldele de steril? Dați-mi o explicație, să răspundă cineva la aceste întrebări. În timpul anchetei m-am dus la Agenția Națională a Resurselor Minerale și am discutat cu doamna președintă Maria Stratulat și erau și directorii ei în cabinet. Mi-a prezentat harta minei Roșia Montana. Îi zic: „Doamnă, dați-mi, vă rog, o explicație, de ce la această mină, care până la momentul așa-zisului proiect de contract de cooperare avea 12 kilometri pătrați perimetru de explorare, exploatarea a ajuns la 42,3?“. Toată lumea a dat din colț în colț și n-a putut da nimeni vreun răspuns. Cum se putea face treaba asta? Prin hotărâre de guvern în condițiile în care mina aparținea statului. Și-aia doar prin niște elemente extraordinare, pentru că presupunea exproprierea de terenuri, case, școli...

Ce s-a întâmplat cu ăștia de la Gabriel Resources, care, chipurile, erau în curs de asociere, că ne aflam încă în proiect, da? Ei cumpărau case, domnule! Începuseră să vină banii de la bursă și cumpărau case și terenuri. Dacă cineva face o analiză de genul acesta, profundă, vede că există diferențe între dosarul aflat în funcțiune în România – operabil în România, 'că era în stadiul de proiect – și dosarul aflat la Bursa din Vancouver, care era dosar bătut în cuie. Una era la Vancouver, alta la București. Păi nu puteam să extind, domnule, perimetrul! Nu puteam să subvenționez activitatea minei dacă eram în asociere. Eu, stat, îi fac cadouri ăluia? Las la o parte faptul că i-am permis să cumpere 80 la sută din acțiuni pe două sute și ceva de mii de dolari, gonindu-i pe ceilalți care veniseră să solicite asocierea.

Văzând lucrurile acestea, firește că am încercat să desfășor în continuare acte de cercetare, uitând de episodul cu ofițerii S.R.I....

Nu dai aurul, nu intri în NATO

Era evident faptul că se încearcă mușamalizarea...

Găsisem o fraudă uriașă. Apăruseră, însă, Legea 78 privind actele de corupție, Ordonanța 43/2002 privind înființarea P.N.A. (actualul D.N.A.). Având date și indicii privind acte de corupție, de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, fals și înșelăciune, dosarul trebuia declinat la organismul competent. M-am dus la Joița Tănase, procurorul general din acea perioadă, și spun cum stau lucrurile, că trebuie să predau dosarul în urma desecretizării actelor în cazul ofițerului de la Topografie, iar pentru restul aspectelor să se continue cercetarea penală. Domnul Tănase Joița îmi spune: „Domnule colonel, faceți-mi o notă să-l informez pe primul ministru pentru că mi se par foarte delicate problemele pe care le-ați identificat dumneavoastră“. Zic: „Domnule procuror general, vă fac o notă și vă predau dosarul“. „Nu, nu, fă-mi o notă și ține dosarul până când îți spun eu“, mi-a replicat domnul Tănase. Am redactat o notă de 4-5 pagini și i-am remis-o.

N-am mai știut nimic despre problemă vreo lună-două, cert este că mă duc într-o zi la A.N.R.M. să discut tot ceva legat de dosar cu doamna președintă Stratulat, prilej cu care mi-am dat seama că hârtia mea ajunsese pe biroul domnului prim-ministru. Doamna președintă îmi spune următorul lucru... Vă reproduc textual, am încă memorie bună: „Domnule procuror, am primit de la domnul prim-ministru o notă *vis à vis* de modul de inițiere și derulare a contractului cu Gabriel Resources, care prim-ministru (Adrian Năstase – n.r.), printr-o rezoluție pe nota respectivă spune că oprirea contractului cu Gabriel Resources va constitui un impediment major pentru intrarea României în NATO“. Mi-a mai spus că s-a întâlnit la Londra cu prim-ministrul canadian Chretien, care i-ar fi spus acest lucru domnului Adrian Năstase. Când am auzit așa ceva am rămas perplex!

Domnule, eu înțeleg că nu se mai folosește termenul de colonie pentru țările lumii a treia. Se folosesc alți termeni; aliat, partener, dar tot colonie suntem. Așa se pun problemele. Pentru a intra în Uniunea Europeană trebuie să facem asocieri cu petrolul, cu gazele, cu autostrăzile și-așa mai departe. Să vedem acum la Schengen ce mai trebuie să dăm. Problema pe care mi-o pun eu ca cetățean care am o situație decentă – am o pensie rezonabilă și o casă în care nu mi-e frig – este că am în jurul meu bieți oameni care n-au un loc de muncă, oameni care mor de foame. Îmi pasă și de oamenii de-aici de la blocuri pe care-i văd cum trăiesc și nu-mi priește. Degeaba am o bucată de

pâine în plus dacă-l văd pe cel de lângă mine lipsit de orice perspectivă. Am ajuns să-mi întrețin rudele, să le dau bani pentru medic, să-i ajut, că nu mai fac față cu copiii pe care-i trimit la școală. Păi înseamnă că și eu și alții, într-un an-doi, dacă merge tot așa, nu ne mai primim naibii pensiile. Și-atunci hai să ne dăm tot din casă, să ne vindem pe nimic!

Dar să revin... Prin octombrie 2003 s-a schimbat din funcție procurorul general. A doua zi, vă rog să mă credeți, am făcut o adresă de declinare către P.N.A. a dosarului existând probe pentru fapte grave de corupție. S-a așezat praful de trei degete pe el. Nu se bagă nimeni!

Aveți câteva concluzii? Cum se „închide“ acest caz?

Concluzia mea este următoarea: atât timp cât în această afacere sunt implicați jucători la bursă americani și canadieni, și soluționarea clară a acestei cauze presupune date concrete ale dosarului de listare a societății Roșia Montană Gold Corporation la Bursa din Vancouver, fapt care va pune în pericol interesele acestor jucători, nu se va ajunge niciodată la clarificarea lucrurilor. Singura soluționare a cauzei presupune o cooperare între autoritățile române, canadiene, dar și americane, pentru că, atunci când s-au obținut primele date despre mină, Frank Timiș a obținut și niște credite, trei milioane de dolari de la o sucursală a Băncii Rothschild. Așa rezultă din dosarul de la secția parchetelor militare, care, în parte, a fost declinat în favoarea P.N.A. Are proiectul de contract, are prețul, are tot ce vreți și indiciile pentru a se face o cercetare generală. Dar, repet, sunt puse în pericol interesele investitorilor.

Conform spuselor dumneavoastră, se vede tot mai clar „tunul“ de pe bursă, o fraudă la care investitorii participă involuntar și Comoara Europei, aurul în sine, la o cantitate și o concentrație mult mai mari decât cele servite opiniei publice...

Închiderea acestei afaceri pe fraudă nu se poate face fără cooperarea autorităților federale nord-americane, dar pe ei nu-i interesează Frank Timiș, îi interesează banii lor. A doua variantă ar fi ca autoritățile noastre să identifice modul concret prin care s-a achiziționat 80 la sută din patrimoniul societății RMGC, cum s-a făcut evaluarea, cum și de unde s-au scos eșantioanele, cum s-a extins perimetrul, cum s-a subvenționat de către stat activitatea din Roșia Montană.

Cacealmaua lor și potul nostru?

„Acoperire“ la nivel înalt...

Prin atitudinea celor de la A.N.R.M. și a ofițerilor de la SRI care n-au dat date despre locul din care s-au recoltat probele de minereu, se constată că s-a făcut o presiune deosebită. S-a urmărit nesoluționarea dosarului. Or fi dat cei de la P.N.A. neînceperea urmăririi penale, dar sunt curios cum au motivat acest lucru. Cum eludează faptul că perimetrul s-a extins, într-un moment în care societatea era a statului român. Și vă mai spun un lucru: domnule, dacă din 1997, de când au început să bage bani, ar fi avut un contract ferm, de-atâția ani – că doar suntem în 2013 –, ei, RMGC, s-ar fi dus frumos să dea statul român în judecată la Curtea de Arbitraj de la Viena, câștigau, având argumente... Nu că n-ai autorizație de mediu, ba mai stai că sunt situri istorice... Păi când ai făcut contractul n-aveai prevederi în contract?

Și vă mai spun ceva. În 2003, Academia Română a desemnat un colectiv de specialiști pentru a se deplasa în perimetrul Roșia Montană și a întocmi un raport vizând efectul acestei activități față de siturile istorice. Mi-au spus cei de la S.R.I. că echipa s-a oprit la un han de la Câmpeni, au tras un chiolhan pe cinste și n-au mai ajuns la mină. E trist!

Și revenind, până acum de zece ani, din 2003, de ce societatea n-a făcut acțiune în justiție împotriva statului român, să ceară despăgubiri, beneficii nerealizate... Îmi iau bănetul și plec! De ce? Resursele de-acolo sunt formidabile!

Și-apoi e vorba de demantelarea fraudei. Dacă ajungem la Curtea de Arbitraj de la Viena, eu mă duc și susțin interesele statului român. Să-mi răspundă la întrebări.

Așadar, în cazul unui proces, câștigăm...

Păi cum să nu, domnule? Eu dovedesc fraudă.

Dar cei care vorbesc de penalități de miliarde?

Nu cunosc aceste lucruri sau, dacă le cunosc, blufează. Este o amenințare. Da' de ce nu te-ai dus până acum să iei miliardele? Oricine renunța la orice și mergea să-și

ia muntele de bani și să plece. De ce oare nu au plecat cu banii? Or fi cu mult mai mulți bani în acel perimetru? Mai vin și ai noștri și vorbesc aiurea despre licențe. Licențele sunt acte administrative acordate de către o autoritate a administrației de stat. Atâta timp cât se dovedește că aceste acte au fost obținute prin fraudă, ele sunt nule de drept!

Pe de altă parte, România poate cere prin comisie rogatorie să se constate fraudă bursieră, se demarează o anchetă, se ajunge la dosarul care a stat la baza listării acțiunilor societății, se scoate contractul, se verifică data certă și se vede dacă el corespunde cu contractul din România. Și se va vedea că el a fost tradus în engleză, legalizat, fără titulatura „Proiect“, ca și când era un contract autentic. Și-o să vedeți că data contractului la dosarul de listare a acțiunilor la bursă nu corespunde cu data contractului din România. Când acolo au trimis falsul, aici, dosarul era tot la stadiul de proiect. În felul acesta se explică subvenționarea, extinderea perimetrului și multe altele.

În acest caz, conform spuselor dumneavoastră, putem vorbi lejer de înaltă trădare, subminarea economiei naționale, dacă mai avem economie... Iar comisia parlamentară pentru Roșia Montană trebuie să se dizolve de urgență, Parlamentul să respingă proiectul de lege care i-a fost înaintat și să înceapă „curățenia de toamnă“ prin mai toate instituțiile...

Să se dizolve această comisie și să sesizeze Parchetul! Să se redeschidă dosarul și să clarifice multele întrebări din acest interviu. Și să se afle cum a reușit Timiș prin Tender să deschidă toate ușile instituțiilor statului și să primească aproape gratis aurul Apusenilor în detrimentul unor firme cu experiență în domeniul mineritului. Am urmărit din 2003 încoace și opinia ambasadorilor americani în legătură cu Roșia Montană: „proiect benefic care trebuie demarat“. Și-atunci vor coopera oare autoritățile americane cu o colonie... pardon!, o țară din lumea a treia, „aliatul“ și „partenerul“ lor?

Suntem în război, domnule colonel?

În primul rând vreau să vă spun un lucru. Problematika Roșia Montană este extrem de complexă și vizează un lucru esențial: **interese străine de România**. Dacă

nu se-nțelege acest lucru, înseamnă că nu s-a'nțeles nimic. **România**, din punctul meu de vedere – și în atâția ani de profesie în care am soluționat multe cauze economice mi-am dat seama –, **este, de douăzeci de ani, într-un război economic în care pierde bătălie după bătălie, iar Roșia Montană nu face excepție de la această regulă.**

În 30 de ani de activitate, procurorul militar Gheorghe Oancea nu și-a trecut în „palmares” vreo achitare. Profesionist pur-sânge, discret, ferit de ochii presei, a instrumentat dosare grele ale României postdecembriste. A ales să iasă, dezamăgit de evoluția lucrurilor, din magistratură, însă, așa cum spune el, „când am dorit, pe ușa din față, pe unde am și intrat”. A instrumentat și dosarul Roșia Montană (da, există acest dosar, care ar putea lămuri rapid multe lucruri pe scena bătăliei pentru aurul românesc, dar și pe scena politică și a Serviciilor) și, bărbat de onoare, nu se ferește să vorbească despre el.

1 octombrie 2013

Marcel Bărbătei

Escrocii și mușamalizatorii fraudei Roșia Montană

În interviul său curajos, referindu-se la „**asasinii economici**” ai **Roșiei Montane**, d-l procuror militar colonel (r.) Gheorghe Oancea afirmă, „că Roșia Montană este (...) o afacere veroasă”, „construită pe lașitatea noastră, a românilor” [1]. Faptul că, în mod evident, nu este vorba de „lașitatea noastră, a românilor”, ci că este o extrapolare ilicită, precum și o exagerare și o regretabilă eroare de exprimare comisă în fuga conversației, o atestă contradicția cu susținerea sa inițială: „Oamenii sunt dezinformați de multe ori”. Oamenii – adică opinia publică, în genere – sunt dezinformați prin chiar acțiunile guvernanților trădători, care au vîndut și vînd tot: pămîntul, resursele solului și subsolului, averea mobilă și imobilă pe care poporul român a construit-o, cu mari sacrificii, din 1945 pînă acum. Acești guvernanți trădători, de la retrovoluția din decembrie 1989 pînă acum, nu au avut decît o singură preocupare: să se

îmbogățească ei și neamurile lor, împreună cu acoliții cu care formează, împreună, ceea ce am denumit cleptocrația postdecembristă [2].

Elocvent, în acest sens, **este mușamalizarea**, pe de o parte, **de către D.N.A.** a dosarului „Roșia Montană“, în 4 octombrie 2010. Iată cum descriu ziaristii Adina Anghelescu-Stancu și Răzvan Savaliuc, de la *Lumea Justiției* – pe care eu o scriu *Ju\$tiți€i* – mușamalizarea dosarului instrumentat, inițial, de d-l procuror militar colonel (r.) Gheorghe Oancea: «Este vorba de „Dosarul Roșia Montană“. **De nouă ani, acest dosar, deschis în 2001, a fost minge de ping-pong între parchete, plecând de la Parchetul General spre D.N.A., via Parchetul Curții Militare de Apel Alba Iulia, Parchetul Tribunalului București, Parchetul Curții de Apel București, Parchetul Curții Militare de Apel, iarăși Parchetul Înaltei Curți, P.N.A. (actual D.N.A.), apoi Direcția de Investigare a Fraudelor-I.G.P., Direcția Cercetări Penale, Parchetul Judecătorei Deva, D.I.I.C.O.T., Secția de urmărire penală și Criminalistică din Parchetul General, D.N.A., iarăși Parchetul Înaltei Curți și, într-un final apoteotic, la D.N.A.** Un traseu complet, o cauză tergiversată din interese pe care toată lumea le poate bănuși» [3]. Ei, nu „toată lumea“, căci foarte puțini știu câte ceva despre escrocheria numită Roșia Montană, dar e bine să afle cât mai multă lume, inclusiv cei care protestează contra acestei escrocherii și, cum zisese, la *Antena 3*, actorul Florin Zamfirescu, „să pună mîna pe biță!“ Simptomatic este că, de cînd a rostit aceste cuvinte bine simțite, postul tv *Antena 3* nu l-a mai chemat la vreo emisiune.

Pe de altă parte, este mușamalizarea de către M.Ap.N. a trădării maiorului care a vîndut secretele despre perimetrul aurifer de la Roșia Montană (precum și a celorlalți, care au vîndut asemenea informații strategice strict secrete) și a ajuns director la R.M.G.C.! Individul trebuie împușcat chiar acum, chiar dacă s-a abrogat pedeapsa cu moartea. În fond, conspiratorii loviturii de stat din decembrie 1989 tocmai de aceea au abrogat pedeapsa cu moartea, ca să se pună ei la adăpost pentru jefuirea Patrimoniului Național, pe care aveau de gînd să o facă! De aceea, așa cum am mai spus, toți conspiratorii retrovoluției și profitorii acesteia trebuie exterminați în iminenta revoluție autentică a românilor. Întrucît gradul meu de colonel (r.) îmi permite să comand un regiment, solicit viitorilor conducători ai proximei revoluții a românilor să mă numească la comanda regimentului de execuție, fiindcă doar un pluton de execuție, ca la

Târgoviște, în 25 decembrie 1989, ar fi insuficient: sunt prea mulți cei care trebuie împușcați și e necesar cel puțin un regiment! Referitor la cazul Roșia Montană, directorul S.R.I., ambasadorul George Maior a afirmat că S.R.I. a transmis decidenților circa 500 de informații [4]. Trebuie somat să facă o statistică repartizată pe intervale de timp, pe instituțiile cărora li s-a transmis, pe tipul de reacții ale respectivelor instituții și să comunice măsurile luate de acestea. Scuza pe care George Maior a mai formulat-o, cum că „S.R.I. doar informează“ nu mai ține! Așa cum am mai precizat, conform legilor sale de funcționare, S.R.I. are menirea să **prevină** amenințările la adresa siguranței naționale, deci să le **depisteze in nuce, să le anticipeze și să le contracareze, să evite producerea lor** [5]!

În plus față de precizările d-lui avocat Gheorghe Piperea, care arătase, în 25 iulie 2011, că „**RMGC nu mai există de drept din decembrie 2009**“ [6], dezvăluirile d-lui procuror militar colonel (r.) Gheorghe Oancea aduc în prim plan nume noi, despre care cetățenii țării – care, în totalitatea lor, constituie suveranitatea României – nu au știut de ei sau, în mod cert, nu au știut că sunt implicați în escrocheria de la Roșia Montană. Această escrocherie este apărută, acum, de panglicari ca ministrul-jurist Dan Șova – a cărui mamă vitregă este avocata firmei-escroace R.M.G.C. [7] –, ca prim-ministrul-jurist Victor Ponta – care, în mod absolut neîntemeiat, amenință România cu plata unor despăgubiri de patru miliarde de dolari [8] către R.M.G.C., deși R.M.G.C. încă nu formulase această amenințare și deși **R.M.G.C. a mai pierdut un proces cu statul român** [9] în această cauză –, sau ca președintele Traian Băsescu, care, în fond, apără R.M.G.C. „în doi peri“ pentru că vrea să fie „neutru“ – cum s-a exprimat recent –, deși, pînă acum, făcuse *lobby* în favoarea acestor fraudatori (citește: hoți), supranumiți, și ei, „băieții deștepți ai aurului românesc [10].

În ordinea apariției numelor lor în articol, să trecem în revistă cîteva informații despre escrocii și mușamalizatorii implicați în afacerea frauduloasă numită Roșia Montană Gold Corporation (R.M.G.C.) [11].

Ioan Gâf-Deac. Un „ambasador“ aranjat dintr-un ministru de mîna a treia. Există, de multă vreme, articole de presă care demască acțiunile frauduloase ale acestuia, dar a fost protejat de cei care l-au băgat în clică. Duetul de escroci Gâf-Deac și Frank Timiș

a fost denunțat de revista Academia Cațavencu, preluată de *Hotnews*: Academia Cațavencu, „Frank Timis a înhățat aurul din Apuseni printr-o căruță de falsuri, iar Tăriceanu a închis ochii” [12]. Ioan Gâf-Deac are un *curriculum vitae* plin de titluri și lucrări pe site-ul Universității *Spiru Haret* [13].

Frank Timiș. Un articol cvasi-biografic despre acest escroc arestat în Australia pentru trafic de droguri este articolul lui Cosmin Badescu, „Esecul Rosia Montana” [14].

Despre legătura lui Ioan Gâf-Deac cu Frank Timiș, arestat, de două ori, în Australia pentru trafic de droguri, vedeți articolul lui Laurențiu Fulga, „Mafia românească a drogurilor din Australia” [15].

Despre Ioan Gâf-Deac, Frank Timiș și Ovidiu Tender, precum și alte informații pe tema escrocheriei de la Roșia Montană, citiți pe link-ul de aici [16]. Faptul că escrocul Frank Timiș a ajuns, „în doi timpi și trei mișcări” „**cel mai bogat om din România**”, este semnalat în mai multe materiale de presă [17].

Ovidiu Tender [18]. Despre acest „om de afaceri” – de fapt, un veritabil escroc – au apărut multe articole în presă, accesibile pe Internet. După ce a ieșit din pușcărie, a intentat procese de daune țării [19], a plecat din România cu banii jefuiți și a fost lăudat de *Antena 3*, într-un reportaj făcut de Carmen Avram, despre cum a ajuns mare om de afaceri și filantrop, despre cum „a cumpărat el un stat în Africa” etc. [20]. Vedeți, în contrapozitie și articolul lui Mihai Goțiu, „REVOLTĂTOR. Imaginea mizeriilor companiei lui Ovidiu Tender, Prospeccțiuni S.A. Și o scrisoare deschisă despre abuzurile gaziștilor” [21]. Interesantă este și opinia că Ovidiu Tender este evreu (sionist, adică ashkenaz, adică jidan [22].

„**Marc Rich**, adevăratul *boss* din spatele magnaților români Frank Timiș și Ovidiu Tender, partenerul lui Timiș, au fost parteneri și cu **Dick Cheney**, ex-vicepreședintele american, proprietar și la **Halliburton**, care se asociase la un moment dat cu cei de mai sus, încercând să preia Petrom.

Petre Roman a fost primul politician implicat în afacerea Roșia Montană. L-a urmat fostul său prieten, **Radu Berceanu**, cel care a avizat și împins proiectul pe masa Guvernului, **Alexandru Sassu**, alt supporter politic al afacerii aurului. Toți aceștia sunt

oameni politici sau care au de-a face cu politica și/sau servicii secrete. Servicii din Romania, Rusia, Israel s.a.m.d.“ [23]. „Cu începere din anul 2006, zăcămintul exploatat multimilenar de la Roșia Montană urmează a fi epuizat de către *Gold Corporation Ltd.* în 15 ani, statului român revenindu-i din această exploatare doi la sută. Președintele companiei străine, tot un evreu, transfug din România acum 20 de ani, pe nume V. Frank Timiș, e acuzat pe Internet că a fost condamnat de două ori în Australia, în 1990 și 1994, pentru trafic de droguri. Frank Timiș Foundation, împreună cu firma Tender S.A., au sponsorizat în anul 2002 întâlnirea de la Snagov a serviciilor secrete din țările NATO și candidate. Evenimentul a prilejuit noi afaceri frauduloase. **Willhem Matser**, evreu olandez, consilier special pentru Europa Centrală și de Est al secretarului general al NATO, aranjează cu Ovidiu Tender (de asemenea implicat în afacerea Roșia Montană) spălarea a 200 milioane de dolari din Bogota, Columbia, rezultați din traficul de droguri, cu care Tender să cumpere societatea Petrom S.A. Matser este în prezent arestat în Olanda“ [24].

Victor Ponta. Premierul României este îngrijorat că escrocii de la R.M.G.C. vor cere daune României, deși știe că, printre acționarii de la R.M.G.C. se află și miliardarul izraelian Beny Steinmetz. Citiți aici: „ULUITOR! CUI VOIA PONTA SĂ DEA ROȘIA MONTANĂ! Descinderi ale poliției din Elveția și Franța la birourile artizanului afacerii Roșia Montană. Evreul Steinmetz, în spatele proiectului din Apuseni“ [25].

Ca să vedeți cât de strânsă este legătura dintre membrii cleptocrației: Victor Ponta a devenit „asistentul“ lui „Ovidiu Tender – respectiv apărătorul acestuia în 2006 în dosarul în care fostul sponsor al P.S.D. era acuzat pentru mai multe infracțiuni economice.

Tribunalul București i-a interzis, însă, lui Ponta să îl reprezinte pe Tender, pe motiv că legea interzice ca parlamentarii să acorde asistență în cazurile de spălare de bani și corupție“ [26]. Referitor la Beny Steinmetz, unul dintre acționarii principali și la Gabriel Resources (compania care controlează afacerea frauduloasă Roșia Montană) citiți și articolul lui Mihai Goțiu, «Ponta, ai habar cu cine negociezi pentru Roșia Montană? Citește *The Guardian* și mai întreabă pe la FBI cum e cu „marii investitori“» [27].

Oricum, Victor Ponta pare să aibă habar despre ce-i vorba, când face unele insinuări în acuzele aduse președintelui țării: «Premierul Victor Ponta îl acuză pe președintele Traian Băsescu de faptul că, deși ocupă prima poziție a țării, face *lobby* în favoarea

unei companii private în proiectul Roșia Montană și afirmă că un proiect de asemenea anvergură nu trebuie realizat prin *lobby* politic: „Eu înțeleg că există interese private, ca peste tot în lume, care se împletesc cu cele politice. Nu se pot face, însă, proiecte de aceste gen pentru că le dorește foarte tare un om politic, indiferent cum se cheamă. Mă refer, evident, la președintele Băsescu“, a afirmat Victor Ponta» [28].

Deși, ca premier, Victor Ponta trebuie să fie bine informat în cazul escrocheriei de la Roșia Montană, el vrea să lase impresia că poziția sa în acest caz este să fie în contradicție cu poziția președintelui Traian Băsescu, dar, inabil, se folosește de opinia soției ca pretext pentru această atitudine șerpuitoare (sau șerpească?!):

„„Europarlamentara Daciana Sârbu, soția premierului Victor Ponta, cunoscută pentru campaniile sale anti-proiectul Roșia Montană duse în Parlamentul European, a declarat public că se va lega cu lanțuri, asemenea activiștilor ecologiști de ieri, și că va lupta pentru salvarea Roșiei Montane“ [29]. Dar Crin Antonescu l-a prins „cu mîța-n sac“ și l-a acuzat, „prietenește“, de parșivenie (nu de „parșivitate“, cum scriu niște ziariste agramate): **„Antonescu, atac VIOLENT: PONTA vrea tare proiectul Roșia Montană, este PARȘIVEL“** (...) „Premierul este absolut convins că acesta este un proiect bun, fezabil. Nu înțeleg de ce nu a dat acordul de mediu în baza acestei dorințe. Premierul vrea tare acest proiect, dar nu dorește să-și asume răspunderea și îl trimite la Parlament, acolo unde vrea un vot secret“, a spus Antonescu, la *Adevărul Live*“ [30].

Despre ceilalți indivizi indicați în articol ca participînd la mușamalizarea acestei fraude bursiere – procurorul general al României **Tănase Joița** [31], premierul **Adrian Năstase** [32] ș.a. – se pot găsi multe informații tot pe Internet. Oricum, inclusiv din interviul dat de d-l procuror militar colonel (r.) Gheorghe Oancea reiese că fraudarea României prin escrocheria R.M.G.C. se numără printre cele mai mari și mai periculoase afaceri antiromânești, la care colaborează forțe oculte internaționale, îndeosebi din partea „partenerilor“ României, precum S.U.A., U.E., Israel, Canada etc. – firește, în înțelegere cu trădătorii care guvernează țara de 24 de ani, șantajul cu intrarea în N.A.T.O. fiind, în acest sens, peremptoriu privind „adeziunea“ poporului român în procentaj, chipurile, de 85 la sută; cam aceeași proporție era citată de demagogii politrucci și în privința „entuziasmului“ pentru intrarea în U.E.! De aceea, trebuie să îi lichidăm pe acești trădători și să ne schimbăm „partenerii“, ieșirea din U.E. fiind

imperioasă, întrucât limitează cel mai mult suveranitatea națională și oferă un pretext pentru slugărnicia guvernanților [33].

În mod evident, escrocheriei de la Roșia Montană i se potrivește definiția dată de un sociolog economiei de piață: „Economia de piață este relația biunivocă dintre un escroc și un fraier“! Numai că guvernanții români, enumerați aici, dar și ceilalți implicați în această mare fraudă, nu sunt doar fraieri, ci, trebuie să subliniem, și trădători. Iar trădătorilor li s-a aplicat, peste tot și dintotdeauna, aceeași pedeapsă: moartea. Deocamdată, pînă la modificarea Constituției, trebuie să li se dea închisoarea pe viață, fără posibilitatea de fi eliberați, și confiscarea totală a averii.

NOTE

[1] Marcel Barbătei, «Procuror militar col. (r) Gheorghe Oancea, despre afacerea cu aur a secolului: / „Există un dosar Roșia Montană. El trebuie redeschis de DNA!“», *Cotidianul*, 1 octombrie 2013, pe <http://www.cotidianul.ro/exista-un-dosar-rosia-montana-el-trebuie-redeschis-de-dna-223595/>.

[2] Vasile I. Zărnescu, „Ați votat cleptocrația? Ați rămas cu sărăcia“, *AlterMedia*, 17 decembrie 2008, pe http://ro.altermedia.info/politica/ati-votat-cleptocrația-ati-ramas-cu-saracia_10766.html.

[3] Adina Anghelescu-Stancu, Răzvan Savaliuc, «EXCLUSIV - Cum a îngropat DNA, în 4 octombrie 2010, „Dosarul Rosia Montana“ printr-o incredibilă soluție cu iz publicitar!», *Lumea Justiției*, 14 noiembrie 2010, pe <http://www.luju.ro/dezvaluiri/musamalizari/exclusiv-cum-a-ingropat-dna-in-4-octombrie-2010-dosarul-rosia-montana-printr-o-incredibila-solutie-cu-iz-publicitar>.

[4] Alina Boghiceanu, „Georgian Pop (PSD): Din cele peste 500 de informații ale SRI privind RMGC nici una nu a fost trimisă către Parchet“, *Adevărul*, 30 septembrie 2013, pe http://adevarul.ro/news/politica/georgian-pop-psd-sri-nu-informat-cazuri-coruptie-trafic-influenta-santaj-cazul-rm-gc-1_524977afc7b855ff56e1b38a/index.html.

[5] Colonel (r.) Vasile I. Zărnescu, „Satanizarea Securității: atentat la Siguranța Națională (6)“, *AlterMedia*, 25 ianuarie 2010, pe http://ro.altermedia.info/general/satanizarea-securitatii-atentat-la-siguranța-nationala-6_18427.html#more-18427

[6] Cristina Horvat, «Afacerea Roșia Montană, construită pe o ilegalitate / Gheorghe Piperea: „Societatea comercială RMGC nu mai există de drept din decembrie 2009“», *Cotidianul*, 25 iulie 2011, pe <http://www.cotidianul.ro/gheorghe-piperea-societatea-comerciala-rm-gc-nu-mai-exista-de-drept-din-decembrie-2009-152817/>.

[7] Iulia Nueleanu, „Afacere de familie: Legea privind Roșia Montană – negociată de Șova cu mama sa, avocata RMGC“, *Curentul*, 10 septembrie 2013, pe <http://www.curentul.ro/2013/index.php/2013091190877/Actualitate/Afacere-de-familie-Legea-privind-Rosia-Montana-negociata-de-Sova-cu-mama-sa-avocata-RMGC.html>. Vezi și: Sergiu Bidilă, „Mama vitregă a lui Șova este avocatul canadienilor care vor să exploateze aurul la Roșia Montană“, *A.M.PRESS*, 10 septembrie 2013, pe <http://ampress.ro/stiri/mama-vitrega-a-lui-sova-este-avocatul-canadienilor-care-vor-sa-exploateze-aurul-la-rosia-montana/>; sau <http://www.ziartricolorul.ro/familia-sova-fiul-si-mama-vitrega-poate-fi-acuzata-de-inalta-tradare-de-tara-rechinii-evrei-din-jurul-lui-george-soros-vor-sa-inhate-zacamintele-de-aur-argint-si-uraniu-de-la-rosia-montana-incalci/>.

[8] Florin Pupăză, „Avertizare Gabriel Resources: România va plăti 4 miliarde de dolari despăgubiri“, *Dcnews.ro*, 11 septembrie 2013, pe <http://www.dcnews.ro/2013/09/avertizare-gabriel-resources-romania-va-plati-4-miliarde-de-dolari-despagubiri/>.

[9] Mihai Goțiu, „ATENȚIE: RMGC a mai dat statul român în judecată. Și A PIERDUT! Și cum și-a tras Gabriel un ditamai obuzul în picior cu despăgubirile de 4 miliarde și cu speriatul investitorilor străini“, *Vox Publica*, 12 septembrie 2013, pe <http://voxpública.realitatea.net/politica-societate/atentie-rm-gc-a-mai->

dat-statul-roman-in-judecata-si-a-pierdut-si-cum-si-a-tras-gabriel-un-ditamai-obuzul-in-picior-cu-despagubirile-de-4-miliarde-si-cu-speriatul-investitorilor-straini-98042.html.

[10] Mihai Goțiu, «Acuzații cutremurătoare despre „băieții deștepți” ai aurului românesc. Băsescu face lobby pentru o firmă acuzată de implicare în crime, corupție și distrugeri pe întreg mapamondul. Dosarul Barrick Gold», *Vox Publica*, 14 septembrie 2011, pe <http://voxpathlica.realitatea.net/politica-societate/acuzatii-cutremuratoare-despre-baietii-destepti-ai-aurului-romanesc-basescu-face-lobby-pentru-o-firma-acuzata-de-implicare-in-crime-coruptie-si-distrugeri-pe-intreg-mapamondul-dosarul-barrick-gold-68102.html>; *** «Președintele României o ține langa cu proiectul Roșia Montană / Băsescu: „Proiectul Roșia Montana ecologizează zona, cianurile vor fi mai puține decât într-o cafea”», *Cotidianul*, 27 septembrie 2011, pe <http://www.cotidianul.ro/basescu-proiectul-rosia-montana-ecologizeaza-zona-cianurile-vor-fi-mai-putine-decat-intr-o-cafea-158120/>.

[11] Roșia Montană Gold Corporation, pe http://ro.wikipedia.org/wiki/Ro%C8%99ia_Montan%C4%83_Gold_Corporation.

[12] Cf. *Hotnews*, 19 aprilie 2005, pe <http://www.hotnews.ro/stiri-arhiva-1231554-frank-timis-inhatat-aurul-din-apuseni-printr-caruta-falsuri-iar-tariceanu-inchis-ochii.htm>.

[13] Pentru CV-ul lui Ioan Gâf-Deac pe site-ul Universității „Spiru Haret”, cf. http://www.google.ro/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=6&ved=OCdkQFjAF&url=http%3A%2F%2Fwww.spiruharet.ro%2Ffacultati%2Fmanagement-bucuresti%2Fcadre%2Fd7c6bea79018937d91664d2f4dbfd777.pdf&ei=bitMUo6-GYaYtQbz8IHgBw&usq=AFQjCNFWpJbrS_Pz3OaCoMo1wWYoFogGbQ&sig2=AtrRbBP_TPwuiiFiyYimEQ&bvm=bv.53371865,d.bGE.

[14] Cf. <http://www.9am.ro/stiri-revista-presei/Actualitate/48280/Esecul-Rosia-Montana.html>.

[15] Cf. *Hotnews*, 29 august 2005, aici: <http://www.hotnews.ro/stiri-arhiva-1212549-mafia-romaneasca-drogurilor-din-australia.htm>.

[16] Cf. <http://lumealuiarm.wordpress.com/2011/07/25/rosia-montana-informatii-din-presaromana-straina-si-de-pe-bloguri-cei-care-iubiti-romania-spuneti-nu-acestui-proiect/>.

[17] De exemplu, aici: http://economie.hotnews.ro/stiri-media_publicitate-10492855-top-300-capital-frank-timis-este-cel-mai-bogat-roman-avere-1-65-miliarde-euro-dinu-patriciu-avere-estimata-1-1-1-miliarde-euro.htm. Vezi și http://www.economica.net/frank-timis--cel-mai-bogat-roman--mai-sarac-cu-un-miliard-de-dolari_51833.html; Daniel Ionașcu, «Frank Timiș, de la părintele „Roșiei Montane”, a ajuns „împărat” în Africa de Vest», în *Adevărul*, 17 septembrie 2013, pe http://adevarul.ro/economie/afaceri/frank-timis-parintele-rosiei-montane-ajuns-imparat-africa-vest-1_523733aac7b855ff568dd8cc/index.html.

[18] Cf. http://ro.wikipedia.org/wiki/Ovidiu_Tender.

[19] Vezi, de ex., Dan Odagiu, „Ovidiu Tender a concesionat jumătate din Gambia”, *Cotidianul*, 28 mai 2011, pe <http://www.cotidianul.ro/ovidiu-tender-a-concesionat-jumatate-din-gambia-147383/>; vezi și <http://www.ziuaveche.ro/business-2/economic/tender-cucereste-africa-el-a-concesionat-deja-gambia-36008.html>.

[20] Cf. *** „Tender cere la CEDO despăgubiri de 1 milion de euro pentru fiecare zi de detenție”, *Gândul*, 10 iunie 2006, pe <http://www.gandul.info/stiri/tender-cere-cedo-despagubiri-1-milion-euro-zi-detentie-260260>. E de văzut dacă a câștigat la CEDO!

[21] În *Vox Publica*, 14 august 2013, pe <http://voxpathlica.realitatea.net/politica-societate/revoltator-imaginea-mizeriilor-companiei-lui-ovidiu-tender-prospectiuni-s-a-si-o-scrisoare-deschisa-despre-abuzurile-si-ilegalitatile-cautatorilor-de-gaze-96751.html>.

[22] Cf. <http://www.costel.ro/demascarea-masoneriei-romanesti-numele-masonilor-care-controleaza-intraga-tara>.

[23] Cf. <http://nicoletasavin.wordpress.com/2010/05/30/ofensiva-rusa-ii-marc-rich/>).

[24] Cf. „Personajele cheie ale afacerilor israeliene în România”, 10 septembrie 2007, pe <http://bisericasecreta.wordpress.com/2007/09/10/personajele-cheie-ale-afacerilor-israeliene-in-romania/>. Textul este preluat din: Cornel Dan Nicolae, *Războiul Nevăzut al Evreilor Sioniști cu România*. Editura Carpathia Rex, București, 2011, pag. 226-300; fragmentul citat este în nota de subsol de la pag. 260.

[25] Cf. *** „Descinderi ale politiei din Elvetia si Franta la birourile artizanului afacerii Rosia Montana”, *Corectnews*, 2 septembrie 2013, pe <http://www.corectnews.com/social/politia-din-elvetia-si-franta-efectuat-descinderi-la-birourile-miliardarului-steinmetz>. Vezi și: *** „Arhitectul Rosia Montana sub ancheta internationala”, *Corectnews*, 5 septembrie 2013, pe <http://www.corectnews.com/politics/arhitectul-rosia-montana-sub-ancheta-internationala>; Sorin Roșca

Stănescu, „Pământ de mormânt“, *Corectnews*, 5 septembrie 2013, pe <http://www.corectnews.com/politics/pamant-de-mormant>; *** „Continua urmarirea artizanului Rosia Montana“, *Corectnews*, 15 septembrie 2013, pe <http://www.corectnews.com/social/continua-urmarirea-artizanului-rosia-montana>; <http://www.buciumul.ro/2013/09/05/uluitor-cui-vroia-ponta-sa-dea-rosia-montana-descinderi-ale-politiei-din-elvetia-si-franta-la-birourile-artizanului-afacerii-rosia-montana-evreul-steinmetz/>.

[26] George Roncea, „Ponta, procurorul închipuit, pseudo-apostolul moralității de partid“, *Curentul*, 8 martie 2011, pe <http://www.curentul.ro/2011/index.php/2011030855610/Actualitate/Ponta-procurorul-inchipuit-pseudo-apostolul-moralitatii-de-partid.html>; ; vezi și: S. Antim, „Ponta: Eram contra Roșia Montană fără să știu nimic despre proiect pentru că Băsescu era pro“, *A.M.PRESS*, 12 septembrie 2013, pe <http://ampress.ro/stiri/ponta-eram-contra-rosia-montana-fara-sa-stiu-nimic-despre-proiect-pentru-ca-basescu-era-pro/>.

[27] În *Vox Publica*, 31 iulie 2013, pe <http://voxpública.realitatea.net/politica-societate/ponta-ai-habar-cu-cine-negociezi-pentru-rosia-montana-citeste-the-guardian-si-mai-intreaba-pe-la-fbi-cum-sta-treaba-cu-marii-investitori-96336.html>.

[28] Alina Neagu, „Victor Ponta despre privatizarea Roșia Montană: «Nu se pot face proiecte de acest gen pentru că le dorește foarte tare un om politic. Mă refer, evident, la președintele Băsescu», *Hotnews.ro*, 13 mai 2012, pe <http://economie.hotnews.ro/stiri-politic-12241448-victor-ponta-despre-privatizarea-rosia-montana-nu-pot-face-proiecte-acest-gen-pentru-doreste-foarte-tare-politic-refer-evident-presedintele-basescu.htm>.

[29] Cf. *buciumul.ro*, 29 august 2014, pe <http://www.buciumul.ro/2013/08/29/pana-cand-aurul-ne-va-desparti-sotia-lui-victor-ponta-atitudine-diametral-opusa-fata-de-sotul-sau-cu-privire-la-rosia-montana/>.

[30] Cf. http://www.realitatea.net/antonescu-atac-violent-ponta-vrea-tare-proiectul-rosia-montana-dar-nu-asuma-raspunderea_1268636.html; cf. și Andreea Udrea, Laura Ciobanu, «Antonescu îl acuză pe Ponta de parșivitate în cazul Roșia Montană: „Premierul vrea tare acest proiect, dar nu dorește să își asume răspunderea“, *Evenimentul zilei*, 12 septembrie 2013, pe <http://www.evz.ro/detalii/stiri/antonescu-atac-dur-la-ponta-premierul-vrea-tare-acest-proiect-dar-nu-doreste-sa-isi-asume-raspunderea-1056990.html>.

[31] Vasile I. Zărnescu, „Armageddonul magistraților (1)“, *AlterMedia*, 19 septembrie 2009, pe http://ro.altermedia.info/general/armageddonul-magistratilor-1_15780.html#more-15780.

[32] Vasile I. Zărnescu, „OMV – inamicul numărul 1 al României“, *AlterMedia*, 10 februarie 2011, pe http://ro.altermedia.info/general/omv-inamicul-numarul-1-al-romaniei_22226.html.

[33] Pierre de Romania, „Slugărnicia pierde România (9)“, *AlterMedia*, 16 iunie 2010, pe http://ro.altermedia.info/politica/slugarnicia-pierde-romania-9_19942.html.

Colonel (r.) Vasile I. ZĂRNESCU